

Celostátní fórum mládeže – Žďár nad Sázavou 2012

Inspirace pro mladé aneb co bychom mohli dělat lépe...

Podněty vzešlé z diskuzí mladých delegátů

Otec arcibiskup Jan Graubner: „Biřmovaný křesťan se modlí!“

Duchovní život

- Na křesťanství je nejdůležitější Bůh! Někdy na to možná zapomínáme, děláme spoustu akcí atd. Ve středu naší činnosti a našeho života ale vždycky musí být Kristus.
- Nemůžeme být dobrými křesťany, pokud nejprve nejsme dobrými lidmi.
- Aby si mohli nevěřící vážít církve, musí si nejprve vážít nás samotných jako lidí a jako křesťanů.
- Pokud jsme povoláni k vedení dalších mladých lidí, potřebujeme mít sami kvalitní vedení.
- Modleme se za rozpoznání svého povolání, za svoje budoucí partnery, popřípadě farníky :-).
- Nečekejme senzaci od svátosti biřmování. Pro rozvoj darů Ducha svatého je potřeba vyvinout i vlastní úsilí.
- Oplácejme kmotrům jejich modlitby a sami s nimi vyhledávejme kontakt.

Evangelizace

- Křesťanství je jako nemoc - šíří se od člověka k člověku. Musíme vždy klást důraz na osobní zkušenost a svědectví.
- Bez pravidelné modlitby, znalosti Písma a osobního vztahu s Kristem nemáme co předávat a nemůžeme být hodnověrnými svědky evangelia.
- Pro evangelizaci jsou zásadní „nekostelní“ akce. Ať naši nevěřící kamarádi poznají naše společenství při naprosto běžné činnosti (sport, divadlo, ples).
- Aby měli mladí lidé motivaci vrátit se do našeho společenství, musí se mezi námi cítit přirozeně a lidsky dobře.
- Nevnučujme nevěřícím něco, co teď nejsou schopni strávit, ale ve správný okamžik promluvme o Kristu na základě osobního svědectví z našeho života.

Farnosti a kněží

- Farnost je (nebo má být :-)) jako naše druhá rodina. I v rodině může mít člověk jiné názory nebo jiné aktivity, ale to neznamená, že tuto rodinu opustí. Každý se v ní uplatňuje podle svých schopností.
- Je důležité převzít zodpovědnost za tu farnost, do které nás Pán Bůh poslal.
- Dávejme důraz na společenství. Je těžší žít dlouhodobě ve společenství stejných lidí než jezdit z akce na akci. Musíme vždycky vědět, že žít ve společenství znamená také pro něj něco obětovat.
- Náš kostel má být místem přijetí. Člověk, který do něj přijde poprvé, by měl pocítit, že je u nás vítaný a má zde „své místo“. Nežijme si pouze spokojeně sami pro sebe.
- Mějme odvahu přijít za knězem a sdělit mu své názory a podněty k životu ve farnosti.
- Buďme pro kněze oporou. Nechtějme jenom vymýšlet nové věci.

Služba

- Služba a pomoc obohacuje, a to hned třikrát:
 - ty, kterým pomáháme.
 - nás samotné, protože prohlubuje naše vztahy.
 - okolí, které si klade otázku, proč to děláme.
- Zapojme se v tom, čemu rozumíme. Využijme svých schopností v oblasti nových komunikačních prostředků pro propagaci křesťanských témat a hodnot.
- Nestyďme se dát najevo svoji víru v rámci sociálních sítí.
- Všimějme si více mladších kamarádů (ze základních škol). Pro svoji víru jsou často terčem posměchu mezi spolužáky. Rozhovor a zájem „staršího kámoše“ jim pomůže.